

[Ingerlise Koefoed]

fremme ved første behandling, nemlig det helt urimelige i, at en lov, som har noget at gøre med lønninger, også skulle overføres på resten af driftstilskuddene, sådan at foder og alt det andet, som vi talte så meget om ved førstebehandlingen, også skulle være underkastet en 4 pct.s regulering.

Vi er helt klar over, at sådan som ændringsforslaget har måttet formuleres, er det meget vanskeligt at overse. Vi ved godt, at der er administrative besværligheder forbundet med det, men ikke desto mindre mener vi, at det indeholder en forbedring i forhold til det oprindelige lovforslag, så vi vil lige-
som socialdemokratiet stemme for ændringsforslaget, men stadig væk stemme imod loven.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg synes, det er helt respektabelt og acceptabelt, at der er nogle, der har principper og siger, vi er enige i de 4 pct. på lønningerne, men det øvrige skal ikke reguleres. Det er i orden.

Jeg vil gerne sige om dette ændringsforslag, at der er ikke en sølve, der får en sild mere på grund af det. Det, der er tale om, er, at bevillingsloftet kun kan løftes med de 4 pct. Der er ikke én zoologisk have, der efter alt at dømme kommer op i nærheden af det loft, ergo har ændringsforslaget ingen praktisk betydning. Man kan principielt mene, at det skal være sådan eller ej, men det har ikke én praktisk betydning, andet end at det betyder en håbløs administration. Det er på denne baggrund, jeg vil anmode om, at man afviser dette ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget
vedtoges med 69 stemmer mod 59.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 66 stemmer mod 62.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 114:

Forslag til lov om ændring af patentloven.
(Fremsat 26/1 83. Første behandling 1/2 83. Betænkning 5/5 83).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 5 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om ændring af lov om hemmelige patenter.
(Fremsat 26/1 83. Første behandling 1/2 83. Betænkning 5/5 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslaget samt spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Jeg skal meddele, at socialdemokratiet kan stemme for det ændringsforslag, der er stillet af de radikale, og som betyder en smidiggørelse omkring afgifterne. Af det bidrag, der er kommet fra et mindretal, SF, til betænkningen, fremgår det, at man har den opfattelse, at erhvervslivets interesser for en ratifikation af konventionen og vedtagelse af loven synes at være begrænset. Jeg skal pege på, at vi fra flere sider, bl.a. fra Håndværksrådet, har fået udtryk for, at man her har den indstilling, at der er en vis stigende interesse blandt de mindre virksomheder, nemlig de

[Svend Andersen]

virksomheder, der har en stigende interesse i eksport. Man har fundet ud af, at der vil være væsentlige fordele forbundet med en vedtagelse af lovforslaget. Det vil betyde besparelser med hensyn til de udviklingsomkostninger, som erhvervsvirksomhederne på andre måder skulle gå i gang med, og det er vores opfattelse og håb, at arbejdet med lovforslaget nu kan finde sin afslutning ved en endelig vedtagelse ved tredjebehandlingen. Skulle der være uafklarede punkter, kan vi anbefale et fornyet udvalgsarbejde.

Collet (KF):

Jeg skal på regeringspartierne vegne meddele, at vi kan tiltræde det radikale ændringsforslag. Samtidig skal jeg anmode om fornyet udvalgsbehandling imellem anden og tredje behandling.

Askjær Jørgensen (FP):

Vi har sympati for det ændringsforslag, der er stillet af det radikale venstre. Det har relation til, hvornår loven træder i kraft. Jeg må sige, at jeg er bedrøvet på Danmarks og erhvervslivets vegne, fordi vi er i den situation, at en række partier har enkeltmedlemmer, der ikke vil stemme for lovforslaget, og da der skal være 150 medlemmer fysisk til stede i folketingssalen og stemme ja, for at lovforslaget kan vedtages, må vi erkende, at vi ikke kan magte at få det igennem.

Jeg må sige, at både den tidligere og den nuværende industriminister har gjort en meget stor indsats, dygtigt, sagligt og grundigt, for at vi kunne få dette lovforslag vedtaget. Det er en sag, vi har arbejdet med en 5-6 år i erhvervsudvalget. Jeg er dybt uheldig personligt over, at det ikke lykkedes os at give dansk erhvervsliv det klap på skulderen, men det ser ud til, at vi må trække det korte strå. Jeg håber, at vi under den fornyede udvalgsbehandling kan finde en løsning, men som det ligger nu, er det altså således, at både socialdemokratiet, fremskridtspartiet og det radikale venstre har enkeltmedlemmer, der ikke ønsker at medvirke til lovens vedtagelse, og da to partier helt står af, VS og SF, kan vi altså se i øjnene, at vi ikke kan klare det igennem, men jeg vil da godt takke både den tidligere industriminister og den nuværende industriminister for et samarbejde om den sag her igennem mange år, hvor jeg synes, vi

har fungeret loyalt sammen, og der har virkelig været gjort en stor indsats fra de to ministres side.

Rahbæk Møller (SF):

Som det fremgår både af vores indlæg under førstebehandlingen og vores betænkningensbidrag, har det udslagsgivende for os været sammenhængen med Münchenkonventionen og Luxembourgkonventionen. Jeg vil meget gerne anerkende, at ministeren har gjort et meget stort arbejde for at skabe klarhed over denne sag. Det synes jeg der er grund til at sige herfra. Vi har studeret disse ting med meget stor opmærksomhed, og vi er nået frem til den konklusion, at vi ikke helt kan afvise, at der er en sammenhæng, at vi risikerer, hvis denne lov vedtages, at vi på et eller andet tidspunkt ender i et EF-patent. Derfor vil vi stemme imod.

Som konsekvens heraf vil vi også stemme imod det radikale ændringsforslag. Baggrunden er, at en forkastelse af patentloven nødvendigvis må medføre, at vi skal i gang med at genopbygge det danske patentdirektorat. Det koster penge, derfor kan vi ikke stemme for et ændringsforslag, som vil formindske statens indtægter ved årsafgifterne.

Maisted (FP):

Som repræsentant for de medlemmer i fremskridtspartiet, der agter at stemme imod denne lov, vil jeg fremhæve følgende: der er ingen fordel for dansk industri ved at tilslutte sig den europæiske patentkonvention. Der er kun ulemper, og det er meget beklageligt, at Industrirådet f.eks. skifter mening, når man tænker på, hvad de udtalte i 1966. Det findes på bilag til folketingets nedsatte udvalg til behandling af forslag til patentlov, lovforslag nr. L 173 i 1966. Dengang sagde man:

»En så kraftig forøgelse af patentdækningen, der for over 80 pct.s vedkommende vil falde på udenlandske hænder, jfr. ovenfor« – det er en beskrivelse af den nordiske patentkonvention, som man tænkte at lave – »vil være til skade og ulempe for dansk industri, og det burde være klart, at det, man fremmer, er udenlandske virksomheders interesser.«

Det er min opfattelse, at vi er valgt herinde for at varetage danske interesser og ikke

[Maisted]

store, udenlandske interesser. Det, der er afgørende i denne sag, er, at direktøren for patentdirektoratet har politiseret i denne sag. Han har forsømt sin opgave igennem mange år, sådan at det danske patentdirektorat ikke fungerer efter sin hensigt, og det på trods af, at her har vi en offentlig institution, hvor der var mulighed for at få balance imellem indtægter og udgifter. Det har man altså forsømt. Ydermere er der en gevinst for danske virksomheder på over 100 mill. kr. i eksport af tjenesteydelser. Man er også parat til at sætte dem over styr. Der er ikke nogen grund til at støtte dette forslag, og jeg er glad for, at ministeren har indset det og vil sørge for, at der kommer ændringer imellem anden og tredje behandling.

Janne Normann (RV):

Det var en glædelig overraskelse, at der var så stor tilslutning til vores ændringsforslag, og den siger jeg tak for.

Med hensyn til selve forslaget skal jeg meddele, at et flertal i det radikale venstres gruppe agter at stemme for, mens vi er tre medlemmer, der stemmer imod.

Industriministeren (Stetter):

Debatten i dag er væsentlig, og den er formentlig sidste mulighed for i en årrække at få vedtaget et forslag om dansk ratifikation af den europæiske patentkonvention.

Fire gange tidligere har forslaget om tilslutning til denne konvention været forelagt folketinget, og hver gang har tinget gået i ring og har anvendt tid og kræfter til ingen nytte. Det er derfor betydningsfuldt at få afprøvet alle muligheder og få afklaret eventuelle misforståelser denne femte gang, fordi det må være sidste udkald.

Betænkningen viser, at et stort flertal indstiller lovforslagene til vedtagelse uændret. Socialdemokratiet minus fru Lissa Mathiasen og regeringspartierne plus hr. Barsøe-Carnfeldt, eller i alt 126 medlemmer, vil stemme ja til forslagene.

Forhandlingerne under denne andenbehandling har vist, at fremskridtspartiets folketingsgruppe og de radikales gruppe minus nogle enkelte fra hver af disse to grupper ligeledes anbefaler forslagene, og derved kommer tinget efter mit bedste skøn op på 145 ja-stemmer.

Såfremt den radikale folketingsgruppe får vedtaget sit ændringsforslag, og det er der jo meget, der tyder på efter denne forhandling, går jeg ud fra, at den radikale folketingsgruppe optræder, som man normalt gør, når man får indflydelse på et lovforslag, nemlig stemmer for ved tredje behandling, og hvis dette holder stik, så kommer vi op på 147 stemmer for forslaget. Hertil kommer så vore grønlandske kolleger, hr. Preben Lange fra Siumut og hr. Steenholdt fra atassut. Jeg vil optage forhandling med dem, og det er mit håb og min tro, at disse to også vil stemme for et europæisk samarbejde, der ikke har nogen som helst forbindelse med De europæiske Fællesskaber. Under disse forudsætninger vil der være i alt 149 stemmer, der anbefaler at stemme ja.

Det er yderst sjældent, at et lovforslag her i tinget har en så bred opbakning, og alligevel opfylder dette store flertal ikke grundlovens krav om $\frac{2}{3}$ flertal, som svarer til 150 stemmer. Så tæt på målet og alligevel måske så langt fra at nå det.

En stærkt tiltrængt forenkling og rationalisering i form af en fælles europæisk ansøgningsprocedure kan tilsyneladende ikke gennemføres. En regelsanering, der simplificerer og billiggør udstedelse af patenter, er i fare for at falde for femte gang. Alt dette sker, på trods af at et enigt og samlet erhvervsliv, bortset fra nogle faglige egoistiske særinteresser, anbefaler, at forslaget gennemføres, og et bredt flertal her i tinget gør det samme. Det er fornuftstridigt, og jeg vil se afstemningsresultatet på lystavlen, før jeg konstaterer det endeligt og dermed opgiver kampen for at få forslagene vedtaget og må gå til tinget med den på alle områder uhensigtsmæssige alternative løsning.

Jeg har med andre ord ikke opgivet kampen for disse forslag, og jeg synes, det er bedre, at jeg selv siger det, end at hr. Maisted forsøger at udtrykke min holdning.

Hvad er så årsagen til, at det endnu ikke har været muligt at opnå tilsagn om $\frac{2}{3}$ flertal? Jeg vil besvare dette spørgsmål ved at tage udgangspunkt i socialistisk folkepartis betækningsbidrag, mere præcist i bemærkningerne om, at mindretallet »ville have kunnet støtte en ratifikation, hvis det havde været muligt alene at tage stilling til Münchenkonventionen«, den europæiske patentkonvention. Dette er og har hele tiden været

[Industriministeren]

problemstillingen. Det klare og entydige svar er, at støtte til Münchenkonventionen ikke under nogen omstændigheder trækker støtte til Luxembourgkonventionen med sig.

Justitsministeriet, kammeradvokaten og senest professor Koktvedgaard har belyst forholdet mellem de to konventioner, og der foreligger for erhvervsudvalgets medlemmer og for tingets medlemmer klare og utvetydige tilkendegivelser fra disse tre instanser om, at der ikke er nogen sammenhæng mellem de to konventioner.

Socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget peger på, at professor Koktvedgaard i en efterskrift anfører, at de andre EF-lande kan påregnes at ville lægge et vist politisk pres på Danmark for at få Luxembourgkonventionen sat i kraft. Dette forhold er jeg ikke i tvivl om rigtigheden af, og det diskuterede vi allerede under førstebehandlingen. Men det er sagt også af professor Koktvedgaard med en kraftig understregning af, at godkendelse fra dansk side af Luxembourgkonventionen kun vil kunne ske med iagttagelse af grundlovens § 20, og at afgørelsen derfor alene ligger i det danske folketings hænder.

Jeg har fuld tillid til folketingets evne til at træffe dets egne beslutninger uden at ligge under for pression udefra, og jeg mener, at folketinget har bevis for denne holdning i alle de forhandlinger, der har været i forbindelse med udenrigsministeriets og udenrigsministerens forhold til sanktionerne mod Sovjetunionen. Jeg er overbevist om – og jeg håber, at hr. Rahbæk Møller hører det – at socialistisk folkeparti har den samme tillid til folketingets evne til at træffe egne beslutninger uanset pres fra den ene eller den anden side. Jeg er derfor glad for, at der bliver mulighed for en yderligere forhandling i erhvervsudvalget for en sidste gang at undersøge, om der skulle være mulighed for at nå frem til et positivt resultat.

Jeg vil overveje alle forslag og muligheder for en positiv løsning.

(Kort bemærkning).

Janne Normann (RV):

Jeg skal beklage over for ministeren, at jeg nok ikke har formuleret mig tilstrækkelig klart. Vores holdning til ændringsforslagene er, at en samlet gruppe stemmer for æn-

dringsforslaget, men der er altså 3 medlemmer af gruppen, der ved den sidste behandling agter at stemme imod forslaget.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal blot takke ministeren, fordi ministeren kæmper til det sidste. Jeg er helt enig med ministeren i, at de medlemmer, der vil give dansk erhvervsliv et smæk over fingrene ved at sige, at de skal ikke have de forhold, de ønsker, skal have lov til at markere det her i folketingssalen, og det synes jeg er glimrende, hvis vi kan nå til det resultat.

Jeg synes, at industriministeriets dygtige medarbejdere har givet os en helt fantastisk udvalgsbehandling gennem alle årene. De har belyst det helt fantastisk godt og klart – og som jeg har nævnt, både den tidligere og den nuværende industriminister – så sagen er grundigt belyst. Vi har været i kontakt med et stort antal af erhvervslivets folk. Det ligger helt fast, at det samlede danske erhvervsliv, hele produktionssektoren på nær en lille håndfuld patentagenter, helhjertet går ind for, at vi skal have det internationale samarbejde. Det er trist, at der er folketingsmedlemmer, der mener, at man skal studere og vurdere sin situation ud fra, hvordan det var i 1966, i stedet for hvordan det eventuelt skulle være i 1980'erne og 1990'erne, når de kommende generationer skal have dette samfunds gæld betalt.

Det er klart, at vi skal se fremad, og jeg skal især beklage, at medlemmer af mit eget parti tager udgangspunkt i, hvordan situationen var i 1966, når opgaven går ud på, at det, vi skal løse, er fremtiden, vilkårene i fremtidens samfund, som dansk erhvervsliv har brug for bliver bragt i orden. Det er det, dansk erhvervsliv har bedt os om, det er det, vi skal tage stilling til.

Rahbæk Møller (SF):

Først må jeg dementere hr. Askjær Jørgensens bemærkning om, at det er det samlede danske erhvervsliv, der står bag ved patentloven. Det er ikke rigtigt. Bortset fra patentagenterne har Landbrugsraadet konkret gjort opmærksom på, at de ikke ønsker at blive taget til indtægt hverken for eller imod. Desuden er der i medicinalindustrien meget forskellige meninger, 7 af de største er for plus importørerne, men de 2 andre af de store

[Rahbæk Møller]

plus samtlige mindre virksomheder plus apotekerne plus statens seruminstitut har over for udvalget tilkendegivet, at de er imod patentloven. Derfor eksisterer dette enige danske erhvervsliv ikke.

Det har været påfaldende under udvalgsbehandlingen, at bortset fra patentagenterne og bortset fra de nævnte erhvervsinteresser har der været forbløffende lidt interesse fra erhvervslivets side for behandlingen. Vi har ikke fået indtryk af, at der er virkelig store erhvervsinteresser – altså bortset fra medicinimportørerne – knyttet til patentloven.

Må jeg rette et ukorrekt citat fra ministerens side. Han citerede fra vort betænkningssbidrag, at vi ville stemme for Münchenkonventionen, hvis det alene var denne, vi tog stilling til. Det står der faktisk ikke. Der står, at vi ikke ville afvise, at vi kunne. Det er ikke helt det samme. Også i Münchenkonventionen er der ting, der taler imod, og ting, der taler for. Men det er rigtigt, at det, der har været udslagsgivende for os, er sammenhængen med Luxembourgkonventionen. Som jeg allerede har sagt, har ministeren virkelig bestræbt sig på at skabe klarhed over denne sag. Jeg tænker ikke så meget på kammeradvokatens papir, det behandler ikke så meget denne sag, men professor Koktvedgaards papir indeholder en meget grundig gennemgang. Vi har hæftet os ved, at også professor Koktvedgaard siger, at der klart bliver tale om et stærkt politisk pres på Danmark fra EFs side – hvis både Grækenland og Irland ratificerer Münchenkonventionen – hvis Danmark ratificerer Münchenkonventionen, men nægter at ratificere EF-patentet. Dette anerkendte ministeren også i sit indlæg, at der bliver tale om dette betydelige pres. Vi har altså ikke den store tillid til hverken den siddende eller den hidtidige regering eller til et folketingsflertal, når det drejer sig om at stå fast, når der er tale om et stærkt pres fra store internationale organisationers side. Dette har betydet meget for os.

Desuden afviser professor Koktvedgaard godt nok, at den eksisterende EF-patentordning kan gennemføres ved hjælp af artikel 235, men samtidig siger han, at han ikke kan afvise, at der kan gennemføres et patentsamarbejde i EF-regie ved hjælp af artikel 235, den såkaldte gummiartikel. Derfor har vi ikke været i stand til at afvise, at konventionen er et stærkt politisk pres på regeringen

og folketinget fra EFs side, samtidig med at passende modifikationer af EF-patentet ville føre til, at Danmark uden om $\frac{5}{100}$ af folketinget ville blive tvunget ind i en eller anden form for EF-patentsamarbejde. Det er en hovedårsag til, at vi ikke kan støtte lovforslaget.

Maisted (FP):

Ud af de 6000 ansøgninger om året i patentdirektoratet er de 5000 udenlandske ansøgninger. Hr. Askjær Jørgensen mener, at det er for dårligt at bruge en argumentation fra 1966. Den er præcis lige så gyldig i dag. Det, jeg påpegede, var, at Industrirådet pludselig havde skiftet holdning fra, hvad det mente i 1966.

Jeg har på fornemmelsen, at ministeren har optrådt som tjenestemændenes forlængede arm, og i diverse organisationer, Industrirådet og Håndværksrådet, er det også klart og tydeligt, at det ikke er medlemmernes mening, der er kommet til udtryk, men igen deres ansatte tjenestemænds meninger, der her kommer til udtryk.

Forholdet med hensyn til patenter er det, at langt de fleste virksomheder, over 90 pct., får deres interesser varetaget af danske patentagenter. Det er dem, der klart og sagligt har bevist over for folketinget, at man opnår overhovedet ingen fordele ved at tilslutte sig. Det eneste argument, der kan være gældende i denne sag, er, at nu skal vi til at opføre os pænt og nydeligt i det store internationale samarbejde, nu skal vi være artige og søde og rare og så tilslutte os denne europæiske patentkonvention, uanset at vi mister fordele ved det. Det er det eneste argument, man kan føre frem.

Der har heller ikke heroppefra været fremført andet, end at der skulle være tale om forenklinger. Nej, der bliver tale om tab, der bliver tale om milliontab pr. år, hvis man tilslutter sig. Det er altså stadig væk min opfattelse, at danske politikere skal varetage danskernes interesser og ikke udlændinges interesser.

Der er måske 8–10 danske virksomheder, der kan løfte disse opgaver selv ved at anmelde patenter på tysk, engelsk og fransk, men vi har med det system, der eksisterer i dag, gjort det vanskeligere for udlændinge at komme ind på det danske marked, og med

[Maisted]

den struktur, vi har, den industrielle sammensætning, vi har, skal vi være glade for, at der findes nogen beskyttelse for de mindre danske virksomheder.

Der er ikke fremført ét eneste argument, der viser, at det skulle være hverken teknologisk eller økonomisk en fordel for os at tilslutte os konventionen. Men det er det sædvanlige pres fra tjenestemændene, der ønsker at deltage i disse internationale sammenkomster og rejser osv. De får påvirket selv en konservativ industriminister til ikke at varetage danske virksomheders interesser.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg beklager, at min partifælle tvinger mig til at korrigere. Der er rettet nogle angreb på embedsmændene i denne sag. De er uberettigede. Der er ikke lagt pres på nogen politikere fra embedsmændenes side i denne sag. Forslaget reducerer jo behovet for antallet af tjenestemænd og offentligt ansatte i Danmark, hvis vi vedtager det. Hvis man skal se på det ud fra den vinkel, vi normalt betragter det fra fra fremskridtspartiets side, sker der altså en reduktion af antallet af offentligt ansatte, hvis vi vedtager lovforslaget. Men det argumenterer hr. Maisted altså imod.

Jeg har også noteret mig, at min partifælle siger, at når Industrirådet har skiftet mening fra 1966 til 1983, er det noget, der er sket pludseligt. Ja vel, der er dog gået 23 år.

Hr. Maisted påstår, at patentagenterne taler på vegne af 90 pct. af dansk erhvervsliv. Det gør de ikke. De danske patentagenter har talt meget dygtigt, argumenteret meget dygtigt for, at de fortsat skulle have mulighed for at tjene tykt på sagsbehandling, tjene tykt på papirnusseri. Hr. Maisted går ind for, at nogle patentagenter fortsat skal sidde og tjene tykt på at lave papirnusseri for dansk erhvervsliv. Vi andre ønsker, at dansk erhvervsliv skal befries for disse omkostninger. Det er realiteten, når hr. Maisted modarbejder forslaget her.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Jeg er selvfølgelig enig med det medlem, der sagde til mig, om vi ikke kunne tage den diskussion nede i gruppeværelset. Men jeg

bliver nødt til at sige til hr. Askjær Jørgensen, at det med øgning af antallet af offentligt ansatte er en misforståelse, idet det er et område, hvor indtægter og udgifter balancerer. Det, man sikrer, er altså en eksport af tjenesteydelser igennem patentagenter på en 100-150 mill. kr. om året. Det anser jeg også for at være danske virksomheders, og de varetager altså danske virksomheders interesser.

At Industrirådet skifter holdning, kan umiddelbart forekomme uforståeligt, men det skyldes nok, at det ikke har en baggrundstilslutning fra sine medlemmer. Der har ikke været nogen særlig interesse blandt Industrirådets medlemmer i denne sag, og derfor har tjenestemændene ansat i Industrirådet kørt den solo i samarbejde med tjenestemændene i ministeriet. Det ser man mange gange. Det bør være en advarsel for medlemmerne af organisationerne. De bør følge betydelig bedre med i disse sager og ikke lade deres ansatte køre sagerne, for de to parter interesser er tilsyneladende ikke sammenfaldende.

Industriministeren (Stetter):

Hr. Maisted's angreb på Industrirådet og andre erhvervsorganisationer vil de pågældende formentlig selv vide at afvise. Nu bliver der lejlighed til at møde op i erhvervsudvalget og diskutere disse angreb med hr. Maisted.

Hr. Rahbæk Møller fremsatte nogle kommentarer til Landbrugsraadets holdning. Jeg skal her henvise til min besvarelse af 19. april 1983 til erhvervsudvalget. Det fremgår af dette svar, at Landbrugsraadet bekræfter, at det er korrekt, når det i bemærkningerne til lovforslaget er anført, at Landbrugsraadet finder, at Danmark bør ratificere den europæiske patentkonvention.

Hr. Rahbæk Møller gjorde også nogle bemærkninger om dansk medicinalindustri. Jeg bliver nødt til at erindre hr. Rahbæk Møller om, at vedtagelsen af patentloven i 1967 bl.a. fastlagde, at det eksisterende forbud mod patent på opfindelser af næringsmidler og lægemidler samt fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler blev ophævet, men industrien fandt, at det var nødvendigt med en overgangsperiode, og den har man haft. Der er nu gået 15 år siden dengang, og dansk medicinalindustri finder nu generelt, at forbuddet mod patentering af lægemidler i

[Industriministeren]

Danmark bør ophæves, uanset om folketin- get beslutter sig til at godkende München- konventionen eller ej.

Vedrørende artikel 235 skal jeg erindre hr. Rahbæk Møller om, at beslutninger i over- ensstemmelse med denne artikel kun kan træffes under forudsætning af enstemmighed i Rådet. Vi har diskuteret disse forhold før, men jeg skal kun erindre om det nok en gang. Jeg har ikke fantasi til at forestille mig, at en dansk minister eller en dansk regering vil acceptere, at der gennemføres foranstalt- ninger efter artikel 235, når man ved, at man skal have fem sjettedeles flertal for at få det gennemført her i tinget. Jeg er sikker på, at hr. Rahbæk Møller også er enig med mig i den hovedbetragtning. Al erfaring viser, at det ikke kan lade sig gøre. Det er folketin- get, der bestemmer – ikke mindst naturligvis, når man skal opnå fem sjettedeles flertal for en foranstaltning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af patentloven. (Lovforslag nr. L 114).

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget

vedtoges med 105 stemmer mod 18; 1 stemte hverken for eller imod.

§ 3, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

§§ 4 og 5

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behand- ling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet be- handling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrøren- de forslag til lov om ændring af lov om hem- melige patenter. (Lovforslag nr. L 113).

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behand- ling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet be- handling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 80:

Forslag til lov om skattefri virksomhedsom- dannelse.

(Fremsat 8/12 82. Første behandling 12/1 83. Betænkning 6/5 83).

Der var stillet 17 ændringsforslag i be- tænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af ministeren for skatter og afgifter (se nedenfor).

Ændringsforslag

af ministeren for skatter og afgifter:

Til § 1

Efter stk. 2 indføjes som nyt stykke:

»Stk. 3. Reglerne i denne lov finder tillige anvendelse, når et aktie- eller anpartsselskab udskiller en del af selskabet til et selvstæn- digt datterselskab.«

Bemærkninger

Ændringen tilsigter at lette administratio- nen af lovforslaget. Jeg skal samtidig oplyse, at jeg ønsker at tage det af mig som nr. 3 i udvalgets betænkning stillede ændringsfor- slag tilbage.

Sammen med denne sag foretoges den un- der punkt 7 på dagsordenen opførte sag, nemlig: